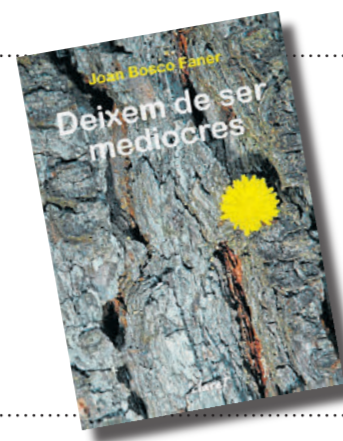

“He fet dels dies un passar discret sobre mapes de la nostra joventut. He fet retaules de brodats vermells sobre altars que derrueixen murs.” **Margarita Ballester**

ESTILS

Quotidianitat no és mediocritat

Mossèn Joan Bosco Faner vol encendre l'espurna que ens tregui de la indiferència i de la superficialitat al llibre *Deixem de ser mediocres* (Claret) compartint la vida normal d'un poble: festes, rutina diària, converses amb els veïns... acompanyada de reflexions i cites bíbliques per aprofundir en el misteri de la vida.

Construir canvis en un món ferit

Xavier Casanovas, director de Cristianisme i Justícia, ofereix la conferència “Cinc reptes socials per un món ferit, globalitzat i canviant” on combina la mirada crítica a la realitat amb la construcció d'un relat dels canvis. Avui dijous 26, a les 20h, a la Casa per la solidaritat i la pau Flors Sirera (c. de les Saleses, 10, Manresa).

Opinió

GETTY

Perdre el temps

SÒNIA CASTAÑO

HISTORIADORA DE L'ART I DE LES RELIGIONS

En aquest frenesí en què vivim, hem perdut la capacitat de ser amos del nostre temps sense sentir-nos culpables. Si no som productius, diguem que perdem el temps. Però què volem dir, exactament, amb “perdre el temps”?

La nostra existència transcorre fragmentada en hores, dies, mesos, anys..., a uns ritmes frenètics que instauren en ella una falta de temps permanent. Hem convertit aquest frenesí col·lectiu en quelcom necessari al que ja no volem ni podem renunciar. Paradoxalment, diguem que el temps passa molt de pressa, que vola, quan en realitat som nosaltres els que passem volant per la vida. Vivim la nostra vida a una velocitat que ni tan sols ens permet deixar la nostra petjada per allà on passem, ja que el ritme en el que vivim, on tot és efímer i fugaç, ens dificulta la possibilitat de la nostra veritable presència.

Sóc mare d'una nena de sis anys i sovint em trobo entre dos temps que bateguen amb pulsacions diferents, especialment en aquells moments que hem de complir amb horaris establerts. Afortunadament, els infants encara gaudeixen d'un ritme completament diferent del nostre, doncs no tenen desenvolupat el sentit del temps i manquen de tota percepció de com passa el temps, vivint, d'aquesta manera, en un únic instant continuu. Això m'exigeix previsió —per evitar conflictes amb la meua filla— però, alhora, la seva des preocupació i parsimònia em permet ser testimoni i gaudir d'aquest altre temps alliberat que no viu sota la tirania dels rellotges.

Malgrat tot, en la quietud i el silenci, el ritme del batec del nostre cor i de la nostra respiració ens recorda que seguim vinculats a un altre temps més enllà del nostre frenesí, un temps orgànic i cíclic, governat per les cadències naturals de les quals, malauradament, estem cada cop més allunyats. —

Frenesí
Vivim la vida a una velocitat que ni tan sols ens permet deixar la nostra petjada, ja que el ritme en el que vivim, efímer i fugaç, ens dificulta la nostra veritable presència

Veïnatge: l'estímul vital

Quan els murs són porosos, la diversitat de creences pot servir per establir laços

DÍDAC P. LAGARRIGA
BARCELONA

Hi ha una fina línia entre convivència i connivència, i no només gramaticalment; aquí rau un dels secrets per al bon viure. Connivència va més enllà de la tolerància, implica un compromís, una complicitat per no recrear-nos en els errors o faltes dels altres. Una convivència connivent seria, doncs, la del veïnat harmoniós que no busca l'enfrontament, on cada part del conjunt necessita de l'altre per viure plenament. L'estímul de conviure és l'oportunitat per aprendre dels demés i reconèixer-los. En la terminologia botànica, per exemple, la connivència ens remet als òrgans separats a la base, però molt propers o en contacte al final. Viure plegats -conviure- requereix aquest esforç connivent i constant de separació i unió: el veïnat és un òrgan viu.

La tradició de conviure

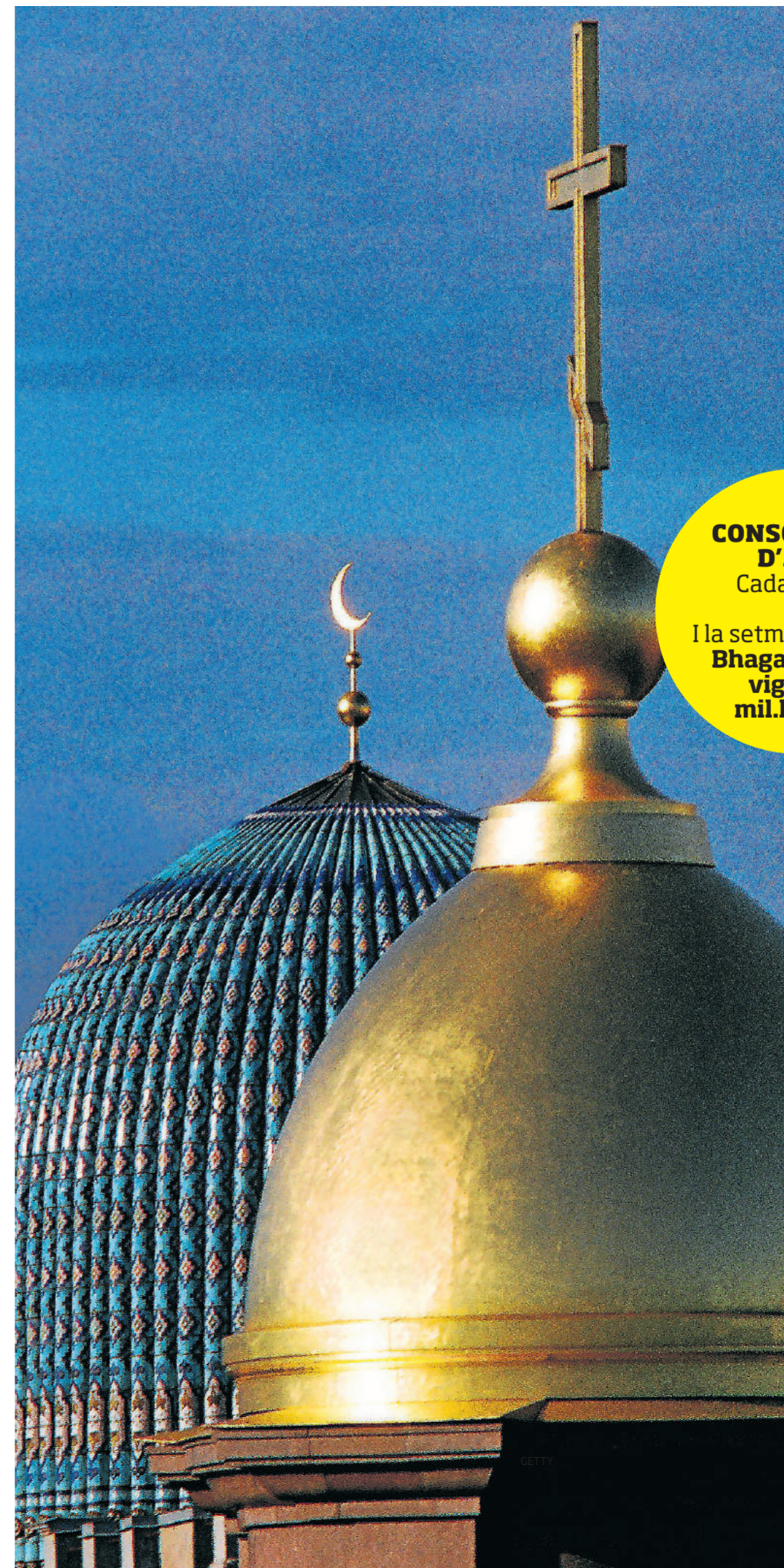
“La modestia és la base de totes les virtuts. Deixa que els teus veïns et descobreixin abans que tu t'hi donis a conèixer”, va dir als seus deixebles el mestre xinès de la dinastia Tang Zengtsu -recollit per Nyogen Senzaki a *101 històries zen* (Angle)-. D'altra banda, són conegudes en l'àmbit musulmà les dites del Profeta Muhàmmad sobre el paper clau dels veïns en el desenvolupament espiritual del creient, en afirmacions com “Si el teu veí diu que ets espiritualment excel·lent, ho ets; i si diu que ets pèssim, ho ets”, o també en les definicions, encara més rotundes, sobre el caràcter del creient com: “Qui regui en Déu que s'abstingui de perjudicar el seu veïnat”; “No ets veritablement creient si el teu veí no està protegit del teu comportament irrespectuos” o “Si algú passa la nit tip mentre el seu veí passa gana, no és dels meus”. Aquest darrer clam concorda amb el discurs del Papa Francesc de fa només dues setmanes a la plaça de Sant Pere del Vaticà, quan, en demanar el

cultiu de la pietat (“espolem-nos la indiferència que ens impedeix reconèixer el patiment dels germans que ens envolten i alliberem-nos de l'esclavitut del benestar material”) va afegir: “¿Quantes vegades veiem gent que cuida gats i gossos i després no atén el veí o veïna que passa gana?” De l'hinduisme al jainisme, de la fe baha'i al taoisme, del judaisme al cristianisme o l'islam, la màxima de “no facis ni desitgis als altres el que no vols per a tu” és omnipresent. Aprofundint en això, practicar el veïnatge és anar més enllà del respecte bàsic i mínim. Quan se'ns recomana que siguin els veïns que ens vagin descobrint o que són ells els que coneixen la nostra pràctica i ètica quotidiana, i no les nostres pròpies expectatives o anhels, se'ns fan evidents els tresors subtils de la vida en comú, malgrat tots els entrebancs inevitables. El veí que passa gana o que pateix envoltat d'indiferència reflecteix el trencament d'un teixit orgànic que, poc a poc, comença a morir.

Hi ha històries magnífiques, com els d'aquells barris d'Istanbul de fa dècades on, quan algú cuinava un plat massa olorós i s'escampava més enllà de la casa, havia de convidar als veïns a tastar-lo. O d'aquella Timbuctú assetjada, on a cada pati de casa, al costat de la porta sempre oberta, es deixava una gran àmfora d'aigua fresca amb un got per al vianant necessitat. També hi ha històries salvatges, indesitjables, com la foscor que s'apodera de cop d'un veïnat i sorgeixen les calumnies, els conflictes i les pitjors atrocitats. Veïns que, un dia, decideixen casar-se amb l'odi més profund, destructiu. Tots els continents han conegut episodis d'aquesta mena. Els esforços per evitar-ho ens parlen d'aquesta convivència necessària en tota convivència, on preval la construcció de l'harmonia i el fre a la desafecció.

Veïnat interreligiós

Les històries positives sobre el bon veïnatge entre musulmans i hindús a l'Àsia, per exemple, acostumen a veure's tapades per

CONSCIÈNCIA D'ARA
Cada dijous

I la setmana que ve **Bhagavadgita: vigència mil·lenària**

aquesta foscor amenaçadora i excloent. Per aquest motiu és lloable esforç comunicadors com la Dharma Deen Alliance, que a través de la seva web <https://dharma-deen.com> recopila desenes de notícies de bon veïnatge a diferents països asiàtics entre dues de les comunitats majoritàries i sovint enfrontades. Aquí podem conèixer el poble pakistanès de Mithi, on des de fa dècades conviu la població sense enfrontaments religiosos, i on els musulmans no sacrifiquen vaques per respecte als veïns hindús i ells a canvi no organitzen casaments o celebracions durant determinades dates. De fet, la prova més evident d'aquesta convivència passa per participar en els ritus assenyalats pels altres, com quan moltes comunitats hindús, en especial de l'Índia, decideixen seguir el dejuni musulmà del Ramadà com a manifestació pública d'aquesta harmonia harmoniosa possible, o els musulmans participen en peregrinacions o festivitats hindús, com a Indonèsia. Aquesta exaltació de la diversitat no comporta cap sincretisme, però tampoc permet erigir murs entre veïns sense que siguin porosos i permeables. Si el veïnatge és condició de vida és justament per aquesta capacitat de nodrir-nos dels demés, que són també part de nosaltres, en un àmbit tan quotidià i proper com és la llar i el barri o poble.

I si l'esforç comunitari i individual és cabdal i constant, també és interessant quan l'administració i els governs s'hi impliquen. A casa nostra tenim exemples de molts tipus, des dels més nefastos als més enriquidors. D'aquests últims, n'hi ha un que, si bé està en fase pilot, seria interessant que es pogués escampar ràpidament per pol·linitzar de biodiversitat el territori. Es tracta del Projecte de Parelles Lingüístiques Interreligioses, que el proper dimarts 31 de maig la Direcció General d'Afers Religiosos de la Generalitat presenta a Girona després de l'experiència a Olot, Lloret de Mar i Salt. La iniciativa surt del Programa de Voluntariat per la Llengua i se li afegeix l'aspecte interreligiós perquè la relació sigui més profitosa. Les parelles participants, que en general qualifiquen la vivència de molt positiva i recomanable, no deixen de ser gotes d'un mar vast i mogut, però cap esforç és en va quan és tracta de fomentar la convivència. La tria és dràstica: l'estímul de viure plegats i l'elogi del veïnatge, o la desfeta. —

6 PLANS PER AL CAP DE SETMANA

Títol de dos línies de text

285 cc Text basics primer paragraf Quisque convallis nisl in justo rhoncus vitae laoreet magna semper. Quisque interdum tempor viverra. Quisque ultrices augue vitae leo

Títol de dos línies de text

285 cc Text basics primer paragraf Quisque convallis nisl in justo rhoncus vitae laoreet magna semper. Quisque interdum tempor viverra. Quisque ultrices augue vitae leo

Títol de dos línies de text

285 cc Text basics primer paragraf Quisque convallis nisl in justo rhoncus vitae laoreet magna semper. Quisque interdum tempor viverra. Quisque ultrices augue vitae leo

Títol de dos línies de text

285 cc Text basics primer paragraf Quisque convallis nisl in justo rhoncus vitae laoreet magna semper. Quisque interdum tempor viverra. Quisque ultrices augue vitae leo

Títol de dos línies de text

285 cc Text basics primer paragraf Quisque convallis nisl in justo rhoncus vitae laoreet magna semper. Quisque interdum tempor viverra. Quisque ultrices augue vitae leo

Títol de dos línies de text

285 cc Text basics primer paragraf Quisque convallis nisl in justo rhoncus vitae laoreet magna semper. Quisque interdum tempor viverra. Quisque ultrices augue vitae leo